

4. neděle velikonoční

11. květen AD 2014

číslo 19.

ročník IX.

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

Země je plná Hospodinovy milosti; jeho slovem vznikla nebesa. Aleluja. (Ži 33,5-6)

1. čtení: Sk 2,14a.36-41 2. čtení: 1 Petr 2,20b-25 Ev.: Jan 10,1-10

Žalm 23 Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.

Dobrý pastýř položí život za své ovce

Čtvrtá neděle velikonoční se nazývá „nedělí dobrého Pastýře“. Abychom pochopili význam, jaký v Bibli zaujímá téma pastýře, je třeba nechat se vést dějinami. Dnešní beduíni v poušti nám dávají alespoň jakousi představu, jak kdysi vypadal život izraelských kmenů. Vztah pastýře a stádce není v této společnosti pouze rázu ekonomického, to znamená založený na zisku. Mezi pastýřem a stádcem se rozvíjí téměř osobní vztah. Dny a dny strávené společně na pustých pastvinách, vzájemné sledování se, bez živé duše kolem. Pastýř tak nakonec zná každou ovci; ovce pak mezi tolika hlasy poznávají a rozlišují hlas pastýře, jenž s ovцами často rozmlouvá.

To je vysvětlení, proč Bůh použil tohoto symbolu k vyjádření svého vztahu k lidstvu. Jeden z nejkrásnějších žalmů žaltáře, takto popisuje jistotu věřícího, jehož pastýřem je Bůh: „Hospodin je můj pastýř: nic nepostrádám ...“.

Následně pak se titul pastýř vztahoval také na ty, kdo byli Božími zástupci na zemi: krále, kněze, a představené všeobecně. V tomto případě se však symbol štěpí: není už jen obrazem ochrany, jistoty, ale také vykořisťování a útisku. Vedle obrazu dobrého pastýře se objevuje pastýř zlý, najatý za mzdu. U proroka Ezechiela nacházíme strašnou žalobu, vznesenou proti zlým pastýřům, kteří pasou jen sami sebe, a na ni navazuje Boží příslib, že on sám se ujme svého stádce (srv. Ez 34,1ss).

Také Ježíš v evangeliu používá tohoto schématu dobrého a špatného pastýře, ovšem s jednou novostí: říká „Já jsem dobrý pastýř!“ Boží příslib se tak stal skutečností a překonal všechna očekávání. Kristus koná něco, co by žádný pastýř – jakkoli dobrý – nedokázal udělat: „dávám svůj život za své ovce“.

Dnešní člověk s pohrdáním odmítá roli ovce a ideu stádce, ale neuvědomuje si, že se právě v jeho středu nachází. Jedním z nejzřejmějších fenoménů naší společnosti je masovost. Necháváme se otrocky vláčet jakoukoli manipulací a skrytým přesvědčením. Jiní tvoří modely

blahobytu a chování, ideály a cíle pokroku, a my je následujeme; kráčíme spěšně za nimi, s obavou že ztratíme krok, podmínění a podřízení reklamě. Jíme, co nám řeknou, oblékáme se, jak nás učí, mluvíme tak, jak slyšíme mluvit, používáme stejných sloganů. Kritériem, kterým se většina ve svém rozhodování nechává vést je ono mozartovské „tak to dělají všichni“.

Jen pohleďte, jak se odvíjí život davu ve velkých moderních městech: je to smutný obraz stáde, které se společně žene v jednom proudu, ošijí se a tísní v daném čase ve vozech tramvají a podzemních drah, a pak večer se společně vrací do ovčince, bez jakékoli originality a svobody. Smějeme se, když sledujeme nafilmovanou událost, která se odvíjí větší rychlostí, kdy se lidé rychle pohybují jako figurky. Ale je to obraz nás samotných, pohlédneme-li na sebe méně povrchním zrakem.

Dobrý pastýř, kterým je Kristus, nám nabízí, abychom spolu s ním udělali zkušenost osvobození. Patřit do jeho stáde neznamena upadnout do masovosti, nýbrž být jí uchráněni. „Kde je Duch Pána Ježíše, tam je svoboda“ (2 Kor 3,17), říká svatý Pavel. Tam totiž vyniká osoba se svým neopakovatelným bohatstvím a pravdivým údělem; vystupuje Boží dítě, dosud skryté, o němž mluví druhé čtení této neděle: „Milovaní, už teď jsme Boží děti, ale čím budeme, není ještě zřejmé“.

Tiha dvou tisíciletí dějin stěžuje možnost pochopení novosti fascinujícího tajemství božského přijetí za syny, které je středem učení sv. Pavla. Perspektiva je vskutku okouzující: jsme povoláni, abychom žili jako Ježíšovi bratři a sestry a cítili se jako synové a dcery téhož Otce. Je to dar, jenž převrací každou ideu a každý čistě lidský projekt. Vyznání pravé víry otvírá dokořán myšlení i srdce nevyčerpatelnému tajemství Boha, jenž proniká lidskou existenci. Co říci na pokušení, které je v našich dnech velmi silné, že se cítíme natolik soběstační, až se uzavíráme tajemnému Božímu plánu s námi? Otcova láska, která se zjevuje v osobě Krista, je pro nás výzvou.

Abychom odpověděli na Boží povolání a dali se na cestu, není nutné být už dokonalí. Víme, že uvědomění si vlastního hříchu umožnilo marnotratnému synu vydat se na zpáteční cestu a tak zakusit radost usmíření s Otcem. Svatost církve podstatně závisí na jednotě s Kristem a na otevřenosti tajemství milosti, která působí v srdci věřících. Proto papež Benedikt XVI. vyzýval všechny věřící k pěstování intimního vztahu s Kristem, Mistrem a Pastýřem svého lidu, a k napodobování Panny Marie, která uchovávala ve svém srdci božská tajemství a bez přestání nad nimi uvažovala (srov. Lk 2,19).

(Raniero Cantalamessa)

Můžeš Boha opustit,
ale nemůžeš zabránit tomu, aby Tě hledal.
Můžeš Boha nenávidět,
ale nemůžeš zabránit tomu, aby Tě měl rád.
Můžeš se rozhodnout proti Kristu,
ale On se na Golgotě rozhodl pro Tebe.
Můžeš se vyhybat jeho slovu a církvi,
ale jeho slovo a církev Tě stále hledají.
Můžeš si sám hledat cesty,
ale nemůžeš zabránit, aby Tě Bůh vedl.
Můžeš Boha zapírat, proklínat,
ale nemůžeš zabránit tomu, aby Bůh byl.

sv. Jan Pavel II.

KOUTEK PRO DĚTI

36. Během cesty pouští zakusili Izraelité, že se o ně Hospodin stará

Během cesty pouští zakusili Izraelité, že se o ně Hospodin stará. Když Mojžíš udeřil holí do skály, vytryskla z ní voda.

Izraelité díky Hospodinově pomoci prošli mořem po souši, a tak unikli zlému egyptskému faraónovi. Konečně byli svobodní a mohli putovat dál do zaslíbené země Kanaán. A jak poznali, kudy mají jít? Následovali Mojžíše. Mojžíš kráčel vpředu s holí v ruce. Ale ani on nevěděl, kudy se do této země jde. Neměl mapu ani navigátory. Mojžíš ale vlastně nepotřeboval znát cestu, nešel totiž úplně první. Víš, kdo šel první? Hospodin. Ve vzduchu visel z modravého nebe dolů mrak, který vypadal jako sloup. Šel před putujícími Izraelity a ukazoval jim cestu. V tomto oblaku byl sám Hospodin. Tedy sám Hospodin šel před Izraelity po cestě do slíbené země, ukazoval jim cestu a dobře se o ně staral. Lidé nemuseli mít vůbec strach. Nemohlo se jim přihodit nic zlého.

Ale přesto Izraelité často Hospodinu nevěřili. Byli pořád nespokojení. Museli totiž projít pouští. A jak určité víte, na poušti je velké horko, a kam oko dohlédlo, všude je jen písek, kamení a suché, tvrdé, rozpálené skály. Když Izraelité takovou pouští putovali dlouho, dostali velikou žízeň, ale široko daleko nebyla voda, aby se napili. Skupina rozzlobených mužů obstoupila Mojžíše. Vyhrožovali mu se zaťatými pěstmi a křičeli: „Proč jsi nás vyvedl z Egypta? Jen proto, abychom zemřeli na poušti i s našimi dětmi a zvířaty?“ Někteří z nich dokonce brali do rukou kameny, mířili na Mojžíše a chtěli ho zabít, pokud jim nedá vodu, které by se mohli napít. Mojžíš si před ně stoupl a řekl jim: „Proč se se mnou chcete hádat? Kdo vás vyvedl z Egypta? Nebyl jsem to já, ale Hospodin. Svým reptáním ukazujete, že mu nevěříte. Zkoušíte jeho trpělivost.“ Po těch slovech odešel Mojžíš do samoty a tam se takto nahlas modlil k Hospodinu: „Hospodine, co mám s těmito lidmi dělat? Vždyť mě chtějí ukamenovat!“ Hospodin tehdy řekl Mojžíšovi: „Jdi k Izraelitům, vezmi do rukou hůl a udeř s ní do skály. Z toho místa vytryskne voda.“ Mojžíš Hospodina poslechl. Když stoupal na skálu, všichni Izraelité na něj měli upřeny oči. Mojžíš pak zvedl hůl a vši silou udeřil do tvrdé skály. A vtom ze skály vytryskl proud křišťálové vody. Každý, kdo to viděl, musel uznat, že se stal zázrak. Všichni, kteří předtím reptali a stěžovali si na Mojžíše a nevěřili Hospodinu, se zastyděli. Vody bylo dostatek. Každý se mohl napít do sytosti

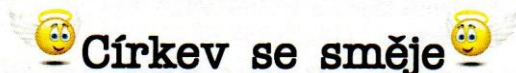
a nabrat si i do zásoby. Hospodinu se však nelíbilo, že jsou Izraelité tak netrpěliví a stále na něj zapomínají. Proto dopustil, aby se jim cesta do země Kanaán prodloužila - museli pak putovat o čtyřicet let déle.

Voda je velký Boží dar. Ne všude na světě je samozřejmě, zeje v domě kohoutek, ze kterého teče voda, a dokonce voda teplá či studená. Jsou místa, kde lidé nemají co pít nebo si pro vodu musejí chodit s kbelíkem daleko, třeba i několik kilometrů. Někteří lidé dokonce na vodu musejí čekat, až ji přivezou ve velkém autě. Za všechno, co máme - vodu, jídlo, oblečení, střechu nad hlavou - musíme být Pánu Bohu vděční. Vždyť všechno dobré v životě dostáváme od něho.

Sbírký:

	Hustopeče	Špičky	Černotín	Bělotín
neděle Božího milosrdenství	Kč 4.200,-	Kč 752,-	Kč 1.377,-	Kč 4.063,-
3. neděle velikonoční	Kč 12.981,-	Kč 1.971,-	Kč 4.781,-	Kč 3.439,-

Všem dárcům upřímně Pán Bůh zaplať.

Nedělní kázání se nekonečně vlekl. Kazatel dramaticky pravil: „Co ještě mohou říci?“ A z jedné lavice se ozval jasný hlas: „Co takhle Ámen?“

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 11. 5. do 18. 5. 2014

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
4. neděle velikonoční 11. 5.	Hustopeče	8:00	Za Jana Pospíšila, rodiče z obou stran a živou a † rodinu
	Špičky	9:30	Za živé a † farníky
	Bělotín	11:00	Za živé a † farníky z Kirchspiel Böln a Bělotína
Pondělí 12. 5. <i>sv. Pankrác</i>	Špičky	17:30	Za † Antonii Rekovou, manžela, dceru, syna a živou a † rodinu a dvo
Středa 14. 5. <i>sv. Matěj, svátek</i>	Černotín	17:30	Za † Marii Pavelovou, živou rodinu a dvo
Čtvrtek 15. 5. <i>sv. Žofie</i>	Bělotín	17:30	Za † Jana Hegara a rodiče
Pátek 16. 5. <i>sv. Jan Nepomucký, svátek</i>	Hustopeče	18:00	Za Žofii Bartoňkovou, manžela, 2 zetě, živou rodinu a dvo
			Za Františka Pavelku, dvoje rodiče a dvo
Sobota 17. 5. <i>sv. Pascal Baylon</i>	Špičky	18:00	Za Františka Perutku, rodiče z obou stran a živou rodinu
5. neděle velikonoční 18. 5.	Hustopeče	8:00	Za † Františka a Jarmilu Blažkovy a živou a † rodinu a † Václava Trčálka
	Černotín	9:30	Na poděkování za přijatá dobrodíní u příležitosti 18. a 20. narozenin s prosbou o další Boží pomoc a požehnání
	Bělotín	11:00	Za živou a † rodinu Škrobánkovu

Oblázky:

- Zkouška malé schůly proběhne ve čtvrtek 15. 5. v 16⁰⁰ hod. v muzikantské zkušebně.
- Setkání bířmovanců proběhne v pátek v 19⁰⁰ hod. na faře v Hustopečích.
- Ministrantská schůzka proběhne v sobotu 17. 5. v 10 hod. na faře v Hustopečích.
- Farní mariánská pouť se uskuteční v sobotu 31. května, kdy se vydáme na Svatý Kopeček u Olomouce. Poutní mše svatá bude v 10⁰⁰ hod. Zapište se, prosíme, na papír v kostelích.
- Májové pobožnosti: Hustopeče v pátek v 17³⁰ a v neděli v 7³⁰, Poruba ve středu v 18⁰⁰ a v neděli ve 14⁰⁰, Milotice každý den v 19⁰⁰ kromě soboty, v Bělotíně v úterý a v neděli v 18⁰⁰ a ve čtvrtek přede mší svatou růženec a po mši svaté litanie. Ve Špičkách 45 minut před bohoslužbami a v pátek v 18⁰⁰ hod. V Černotíně v úterý a ve čtvrtek v 18⁰⁰ hod. a ve středu přede mší svatou.

Tel. na faru: ☎ mobil: **733 741 614** a ☎ stabil: **581 626 040**

🌐 Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 330 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál.

